Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van heden.

ROYAUME DE BELGIQUE.

KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Fonction publique, le 22 novembre 1971, d'une demande d'avis sur un projet de loi modifiant la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, a donné le 29 novembre 1971 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 22e november 1971 door de Minister van het Openbaar Ambt verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, heeft de 29e november 1971 het volgend advies gegeven :

De même que la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, le projet prévoit l'octroi à la victime d'un tel accident ou d'une telle maladie, d'une indemnité pour frais médicaux et autres ainsi que d'une rente en cas d'invalidité permanente mais, pas plus que cette loi, il ne prévoit d'indemnité pour la victime frappée d'incapacité de travail temporaire et privée de sa rémunération pendant cette période.

Ce sont là des situations peu fréquentes mais qui existent. Il peut être remédié au silence de la loi sur ce point dans les cas où le statut des agents intéressés est fixé par le Roi, mais il n'en est pas de même lorsque ce statut est l'oeuvre d'une autre autorité. Dans ce dernier cas, l'arrêté royal permettant l'octroi d'une indemnité temporaire pour compenser la perte de traitement serait dépourvu de fondement légal.

Si le Gouvernement estime qu'il convient de donner au Roi le pouvoir de prescrire l'octroi d'une indemnité en cas d'incapacité de travail, il y aurait lieu d'ajouter au nouveau texte de l'article 3, alinéa 1er, 1°, de la loi du 3 juillet 1967, un littera c. rédigé comme suit :

"c) à une indemnité en cas d'incapacité temporaire, si elle ne perçoit pas sa rémunération pendant cette période".

*

.../...

Il ressort de l'exposé des motifs que la loi en projet a un caractère interprétatif. Pour cette raison, l'article 2 dispose qu'elle produit ses effets au 1er janvier 1967.

L'application d'une telle rétroactivité, au dernier alinéa de l'article 3 nouveau qui prévoit le paiement des frais médicaux et autres ainsi que des frais funéraires "à ceux qui en ont pris la charge", risque de provoquer des difficultés notamment en ce qui concerne l'indemnité pour frais funéraires qui, contrairement aux frais médicaux, n'a pas actuellement le caractère d'un remboursement. Pour éviter de tels inconvénients, il serait préférable de limiter cette rétroactivité à la disposition du 1°, a., nouveau, et de rédiger comme suit l'article 2 :

"Article 2.-

L'article 1er, en tant qu'il modifie l'article 3, 1°, a., de la loi du 3 juillet 1967 produit ses effets le 1er janvier 1967".

Evenals de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector bepaalt het ontwerp dat aan degene die door een zodanig ongeval of door een zodanige ziekte getroffen is, een vergoeding voor dokters- en andere kosten wordt toegekend alsook een rente in geval van blijvende invaliditeit, maar evenmin als die wet kent het een vergoeding toe aan degene die tijdelijk arbeidsongeschikt is en gedurende die periode zijn loon moet derven.

Veel van die gevallen zijn er niet, maar zij doen zich toch voor. Het stilzwijgen van de wet op dat gebied kan wél worden verholpen als het statuut van de betrokken ambtenaren door de Koning is vastgesteld, maar niet als het van een andere overheid uitgaat. In dit laatste geval zou het koninklijk besluit op grond waarvan een tijdelijke vergoeding wegens loonderving kan worden toegekend, geen rechtsgrond hebben.

Meent de Regering dat de Koning de bevoegdheid moet krijgen om te bepalen dat bij arbeidsongeschiktheid een vergoeding wordt toegekend, dan dient de nieuwe tekst van artikel 3, eerste lid, 1°, van de wet van 3 juli 1967 te worden aangevuld met een letter c., als volgt :

"c) een vergoeding in geval van tijdelijke ongeschiktheid, als hij over die periode zijn bezoldiging niet ontvangt".

*

.../...

Uit de memorie van toelichting blijkt dat de ontwerp-wet interpretatief opgevat is. Daarom bepaalt artikel 2 dat zij uitwerking heeft op 1 januari 1967.

De toepassing van een zodanige terugwerking op het laatste lid van het nieuwe artikel 3, hetwelk voorziet in de betaling van de dokters- en andere kosten en van de begrafeniskosten "aan degene die deze kosten heeft gedragen", kan moeilijkheden opleveren, vooral dan wat de vergoeding voor begrafeniskosten betreft die, in tegenstelling tot die voor dokterskosten, thans geen eigenlijke terugbetaling is. Om zodanige bezwaren te ondervangen, is het verkieslijk die terugwerking te beperken tot het bepaalde onder het nieuwe 1°, a., en artikel 2 als volgt te redigeren :

"Artikel 2.-

Artikel 1, inzover het artikel 3, 1°, a., van de wet van 3 juli 1967 wijzigt, heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1967".

La chambre était composée de

Messieurs : G. HOLOYE, président de chambre,

G. VAN BUNNEN, conseillers d'Etat,
J. MASQUELIN,

P. DE VISSCHER, assesseurs de la section de législation,

M. VERSCHELDEN,

Madame : J. TRUYENS, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. J. LIGOT, premier auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

J. TRUYENS.

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw : griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. LIGOT, eerste auditeur.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

G. HOLOYE.